

Motion till riksdagen 2005/06:Ub431

av Mikael Oscarsson (kd)

Barns rätt till vila och rekreation

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen återkommer till riksdagen med förslag till en lagstiftning som preciserar barnens rätt till vila och rekreation på motsvarande sätt som redan gäller vuxna i arbetslivet.

Motivering

Fem veckors semester och fyrtio timmars arbetsvecka. För de flesta vuxna i Sverige är detta en självklarhet. Arbetslagen (1970:943) säger uttryckligen att: ”Den ordinarie arbetstiden får uppgå till högst 40 timmar i veckan.” Semesterlagen (1977:480) säger på motsvarande sätt att: ”Arbetstagare har rätt till tjugofem semesterdagar varje semesterår.”

För barnen är det annorlunda. För dem finns det ingen lag som reglerar vare sig hur många timmar de får vistas i barnomsorgen eller hur många veckor de skall ha semester. Att lämnas på förskolan klockan 06.00 på morgonen, innan föräldrarna åker till arbetet och hämtas tio timmar senare är därför inte någon ovanlighet längre. Detta innebär att barnen kan ha en arbetsvecka på 50 timmar – eller mer.

All medmänsklighet borde få oss att förstå att om vuxna människor behöver en begränsad arbetstid och en garanterad semesterledighet, borde detta gälla de små barnen i ännu högre grad.

När maxtaxan infördes 1 januari 2002 ledde det till att både barnens vistelsetider och antalet barn ökade i förskolorna. Redan mellan 2001 och 2002 ökade barnens vistelsetid per vecka och barn med 1,3 timmar. Den åldersgrupp vars vistelsetid ökade mest var 1-åringarnas, som ökade med 2 timmar per vecka och barn. Samtidigt ökade antalet inskrivna barn i åldern 1–5 respektive 6–12 år med tillsammans ca 28 500 barn.

Gällande bestämmelser innebär även att föräldrarna har rätt att ha sina barn på förskola och fritids året om. Detta uppmärksammades under hösten 2004, då det framkom att alltför många barn inte hade fått något sommarlov från försko-

Fel! Okänt namn på

lan. Föräldrarna valde att lämna barnen på förskolan, samtidigt som de själva hade semester från sina arbeten.

”Om man bara ser till barnens behov och helt bortser från föräldrarnas och samhällets vinster, skulle förmodligen fem till sex timmar per dag vara optimalt för barnen vad gäller den viktiga pedagogiska stimulansen och behovet av kamratkontakter. Och för de flesta ettåringar skulle förmodligen några timmar på en öppen förskola några gånger i veckan räcka.” Detta sa barnpsykolog Elisabet Sjögren efter att hon hade undersökt effekterna av 90-talets nedskärningar i barnomsorgen. Hon fortsatte: ”Men nu kan vi ju allt för sällan i första hand ta hänsyn till barnen, så många barn har betydligt längre dagar än så.”

FN:s barnkonvention stadgar tvärtom att det är just barnens bästa som alltid skall komma i främsta rummet när det gäller avgöranden som påverkar barnen. Därför får inte den praktiska barn- och familjepolitiken utformas så att föräldrarnas eller samhällets vinster tillåts väga tyngre än barnens. FN:s barnkonvention säger dessutom uttryckligen att barnet har ”rätt till vila och fritid, till lek och rekreation anpassad till barnets ålder” (artikel 31).

Regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om en lagstiftning som preciserar barnens rätt till vila och rekreation på motsvarande sätt som redan gäller vuxna.

Stockholm den 28 september 2005

Mikael Oscarsson (kd)